

Folketingets Kommunaludvalg

Sagsnr.
2012-03447

Doknr.
42184

Dato
21-12-2012

Folketingets Kommunaludvalg har d.5. december 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 31 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ole Birk Olesen (LA).

Spørgsmålnr. 31:

"Hvordan vurderer ministeren effekten af de højere vurderinger af landets grundværdier og den deraf følgende højere opkrævning af grundskyld på udligningen mellem kommunerne, og hvad ville det økonomiske resultat være for en kommune, hvis den besluttede at sænke grundskyldspromillen på en måde, så kommunens borgere ikke kom til at betale mere i grundskyld til trods for de højere vurderinger af grundværdier i kommunen?"

Svar:

Efter lov om kommunal ejendomsskat er der fastsat et loft for stigningen i de afgiftspligtige grundværdier. Ved den afgiftspligtige grundværdi forstås således den laveste værdi af henholdsvis ejendommens grundværdi efter fradrag for forbedringer og den afgiftspligtige grundværdi for ejendommen, der dannede grundlag for påligningen af grundskyld det foregående skatteår, forhøjet med en reguleringsprocent. Reguleringsprocenten kan højst udgøre 7 pct. For 2013 udgør reguleringsprocent 7,0 pct., jf. Finansudvalgets aktstykke akt 114 af 21. juni 2012.

De afgiftspligtige grundværdier indgår i opgørelsen af den enkelte kommunes beskatningsgrundlag i udligningen. Hvis alle kommuners grundværdier øges forholdsmæssigt lige meget, vil det – i det store hele – ikke ændre på udligningen imellem kommunerne, idet denne tager sigte på forskelle mellem kommunernes samlede beskatningsgrundlag. Hvis det kun er en enkelt kommune, som øger sit beskatningsgrundlag vil det alt andet lige mindske udligningen til denne kommune. Den præcise effekt vil afhænge af, om kommunen alene er omfattet af landsudligningen eller eventuelt tillige omfattes af ordningen vedrørende kommuner med et højt strukturelt underskud eller er omfattet af den særlige hovedstadsudligning.

Den enkelte kommune fastsætter inden for de grænser, der gælder i lov om kommunal ejendomsskat, grundskyldspromillerne for henholdsvis produktionsjord og øvrige ejendomme. Den enkelte kommune kan indenfor de grænser, der gælder, således vælge at nedsætte eller forhøje sin grundskyldspromille, hvilket vil have medfølgende provenumæssige konsekvenser. Ændring i den enkelte kommunes grundskyldspromille medfører som udgangspunkt ikke udligningsmæssige konsekvenser. En kommune, der er omfattet af den særlige regel for kommuner i hovedstadsområdet, der betaler til hovedstadsudligningen, og som er i overudligning, kan dog få et mindre bidrag fra udligningen, hvis grundskyldspromillen sættes ned. For tiden er dog kun to kommuner omfattet af denne særlige ordning.



Det skal bemærkes, at det er den enkelte kommunalbestyrelses opgave at prioritere, således at der skabes balance mellem udgifter og indtægter i kommunens budget.

Med venlig hilsen
Margrethe Vestager